

จากการบูรณาการภาษาศาสตร์สู่การเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
From an integration of linguistics to an alteration of
attitudes towards English Language Learning and Teaching

อภิญญา ห่านตระกูล¹ พิษญี่ลีณี เสถียรธราดล¹ นริศา ไพเจริญ¹
เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต¹ เฉลิมพันธ์ แก้วกันทะ^{1*} และ ดารินทร์ อินทับทิม¹
Apinya Hantrakul¹, Phitsinee Sathientharadol¹, Narisa Paicharoen¹,
Phennepha Klasingto¹, Chaloephan Kaewkanta^{1*} and Darinthorn Inthapthim¹

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา 56000

¹ Faculty of Liberal Arts, University of Phayao, Phayao province 56000

* Corresponding author e-mail: chaloemphan2534@gmail.com

Received: June 29, 2019; Revised: August 21, 2020; Accepted: September 15, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการบูรณาการแนวคิดทางภาษาศาสตร์เข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงประกอบด้วยครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 1 คน และนักเรียนจำนวน 12 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เบ็ดเต็ดคูเม่น อำเภอภูกามยาว จังหวัดพะเยา งานวิจัยนี้ได้สำรวจทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนสิ้นสุด เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการบูรณาการด้านภาษาศาสตร์ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ

¹ บทความฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผ่านการบูรณาการวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เข้ากับการพัฒนาวงศัพท์และวากยสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธ์สารเรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ในท้องถิ่น ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และมหาวิทยาลัยพะเยา

ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ และ ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ผลการวิจัยในด้านทัศนคติ พบว่า ในหัวข้อทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ครูผู้สอนมีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) และนักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.22) ส่วนในหัวข้อทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนมีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5$, S.D. = 0) ส่วนนักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.20) สำหรับในด้านข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ ครูผู้สอนมองว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและพัฒนาการเรียนรู้ ส่วนผู้เรียนมองว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้รู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และช่วยให้ตนมีพัฒนาการดีขึ้นทั้งในด้านการออกเสียง ด้านการรู้จำคำศัพท์ และ ด้านการเขียนในระดับประโยคจนถึงระดับย่อหน้า

คำสำคัญ: ทัศนคติ, การสอนแบบบูรณาการ, โฟนิกส์, วงคำศัพท์, วากยสัมพันธ์

Abstract

This research article aims to investigate both teacher's and students' attitudes towards linguistic integration concept associated with English teaching and learning. The purposively sampling included an English teacher and her 12 students of Grade 4 in Betty Dumen Border Patrol Police School in Pong Sub-district, Phayao province. After the implementation of the teaching, the questionnaires consisted 2 parts: attitudes towards the teaching and further comments were distributed to the teacher and the students. Mean and Standard Deviation were used to analyse data. The research results are divided into 2 parts, the attitude of teacher and students towards integrated English language teaching and additional suggestions and comments. With regard to attitude towards the teaching and integrated learning, teacher's level of attitude was highest ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) as well as the students' attitude with highest level ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.22). In the part of attitude towards English language teaching and learning, teacher showed their highest level of attitude ($\bar{x} = 5$, S.D. = 0) whereas the students' level of attitude was high ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.20). In the aspect of suggestions and opinions towards integrated learning and teaching, teacher viewed integrated learning and teaching was beneficial to learners, particularly drawing her students' attention and learning

development, whereas the students viewed this method of teaching helped them learn and improve their learning development, both in pronunciation vocabulary recognition and writing at the sentence to paragraph level.

Keywords: Attitude, Integrated instruction, Phonics, Semantic Field, Syntax

บทนำ

การสำรวจทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยพัฒนาการสร้างความรู้เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด เนื่องจากการสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบการเรียนการสอนใด ๆ ย่อมสะท้อนว่ารูปแบบการเรียนการสอนนั้นเป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง หรือหากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนย่อมส่งผลให้การเรียนหรือความสามารถในการเรียนรู้ดีขึ้น

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า แนวโน้มของประเด็นการศึกษามุ่งไปที่การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการใช้อินสตาแกรมในการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ (Akhiar, Mydin, & Kusuma, 2017) ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยชื่อดังในประเทศตุรกีที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษผ่านสมาร์ทโฟน (Yurdağül & Oz, 2018) ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการนำเทคโนโลยีโทรทัศน์มือถือมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการแปลให้กับนักศึกษาในโรงเรียนประเทศไต้หวัน (Blasco, 2016) ทัศนคติของผู้เรียนต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศรัสเซีย (Vosbieva & Saenko, 2018) ทัศนคติของผู้เรียน ณ มหาวิทยาลัยในประเทศอิหร่านที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีในการสอนภาษาอังกฤษ (Behroozian & Sadeghoghli, 2017) ทัศนคติของครูต่อเทคโนโลยีการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในโรงเรียนประถมศึกษาใน Governorate of Baghdad (Sulaiman, 2017) หรือทัศนคติของครูและนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ณ มหาวิทยาลัย Hebron University (KM Eshreth & Hisham Sij, 2017) เป็นต้น

ส่วนการศึกษาศึกษาทัศนคติในด้านอื่น ๆ มีอย่างหลากหลาย เช่น การศึกษาทัศนคติของผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาวិศวะกรรมศาสตร์จากมหาวิทยาลัย Islamic Azad University ที่มีต่อการใช้บทกวีในการสอนภาษาเปอร์เซียและภาษาอังกฤษ (Ardeshir & Shirkhani, 2015) ทัศนคติของครู

ภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาที่สอนในหลักสูตร Intensive English Program (IEP) ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ที่มีต่อการสอนแบบ CONTENT-BASED ในบริบทของนักเรียนไทย ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Disayapong, 2015) ทัศนคติของครูในโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชนในเมือง Kuwaiti ที่มีต่อภาษาต่างประเทศและปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการสอนภาษาเป้าหมาย (Al Darwish, 2017) ทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรบูรณาการวรรณกรรมเข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทย (Goe, 2012) หรือการศึกษาผลการใช้แผนผังทางความหมาย หรือ Semantic Mapping ในการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนชาวเวียดนามโดยมีการศึกษาทัศนคติร่วมด้วย (Thuy, 2013) จากที่กล่าวมานี้ จึงเห็นได้ว่า การสำรวจทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนด้านภาษาทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ แต่ยังมีขาดงานที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อรูปแบบการบูรณาการการเรียนการสอน

คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผ่านการบูรณาการวิธีการสอนแบบโพนิกซ์เข้ากับการพัฒนาวงศัพท์และวากยสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธ์สารเรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ในท้องถิ่น ผลการวิจัยในด้านการเรียนการสอนพบว่า การนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาบูรณาการสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้ ทั้งในระดับเสียง คำ ความหมาย โครงสร้างประโยค จนถึงระดับสัมพันธ์สาร ซึ่งองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และมีความเข้าใจการใช้ภาษาในระดับต่างๆ โดยงานวิจัยนี้ยังขาดการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ดังนั้นจึงทำการศึกษาทัศนคติเพื่อช่วยยืนยันผลการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวฯ คณะผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาทัศนคติของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการบูรณาการทางภาษาศาสตร์นี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการทางภาษาศาสตร์ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นำองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์เข้ามามีบูรณาการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สร้างแนวทางในการการบูรณาการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยแนวคิดทางภาษาศาสตร์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษระดับประถมศึกษา และขยายผลไปยังวิชาภาษาอื่น ๆ และการศึกษาในระดับชั้นเรียนอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

งานวิจัยที่ผ่านมาที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ดังที่ได้กล่าวถึงในบทนำ มีงานวิจัยด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษหลายงานที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในมุมมองของผู้เรียน และในมุมมองของครูผู้สอน จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาสามารถแยกประเด็นของทัศนคติต่อการเรียนการสอนออกเป็น 2 มุมมอง คือ

1. มุมมองทางด้านของผู้เรียน มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยพบว่าทัศนคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาจากหลายด้วย เช่น ด้านการใช้เทคโนโลยีในการสอน ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้อินสตาแกรมในการพัฒนาทักษะการเขียน แต่มีระดับพฤติกรรมตอบสนองต่อวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลาง (Akhlar et al., 2017) และสามารถเรียนรู้ภาษาผ่านสมาร์ทโฟนได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย นอกจากนี้ นักศึกษายังเสนอแนะว่า ควรมีการสร้างแอปพลิเคชันคำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์มากขึ้น อีกทั้งนักศึกษาชื่นชอบการเรียนรู้ในบริบทที่ก่อให้เกิดความบันเทิง เช่น การเล่นเกม การพูดคุย การแข่งขัน เป็นต้น (Yurdagül & Oz, 2018) ด้านของการใช้การบูรณาการวรรณกรรมและบทกวีต่อการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจในบทกวีที่เป็นภาษาเปอร์เซีย แต่มีเพียงส่วนน้อยที่สนใจในบทกวีที่เป็นภาษาอังกฤษ อันเป็นผลมาจากปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนักศึกษากลุ่มหนึ่งให้เหตุผลว่าถึงแม้บทกวีจะมีคำศัพท์ใหม่จำนวนมาก แต่ก็ยังเห็นว่าการเรียนผ่านบทกวีสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของพวกเขาได้ นั่นหมายความว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้บทกวีมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยอีกทางหนึ่ง (Ardeshir & Shirkhani, 2015) และยิ่งไปกว่านั้นได้มีงานวิจัยในลักษณะที่คล้าย ๆ กันอีกจำนวนหนึ่ง เช่น งานวิจัยของ David Blasco (2016) และ Dinara G. Vasbieva & Nataliia V. Saienko (2018) และ Raziye Behroozian & Hossein Sadeghghli (2017) ที่ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. มุมมองของครูผู้สอนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

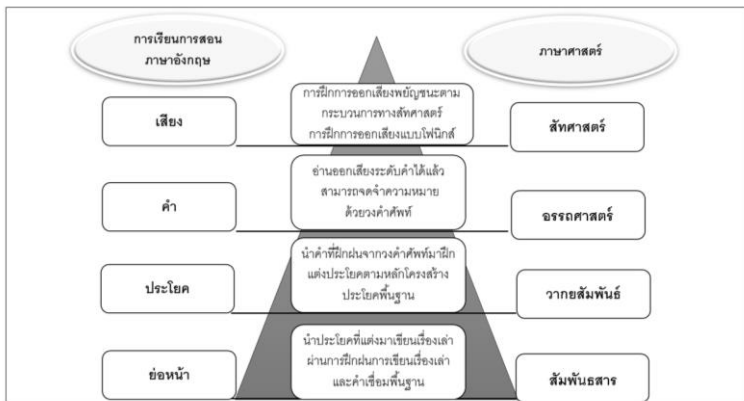
ครูผู้สอนส่วนใหญ่มองว่าทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งจะส่งผลให้ตัวของครูก้าวผ่าน Mental Block เช่น Omar Ibrahim Sulaiman (2017) ศึกษาทัศนคติของครูต่อเทคโนโลยีการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษและความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในโรงเรียนประถมศึกษาใน Governorate of Baghdad พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีทัศนคติในการใช้เทคโนโลยีในระดับสูง กับการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมากมีนัยสำคัญ และแตกต่างกันไปตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยในด้านทัศนคติของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษกลับพบว่าการสอนแบบ Content-based (Disayapong, 2015) การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) (KM Eshreteh & Hisham Sijaj, 2017) ทำให้ครูมีทัศนคติที่ดีในระดับสูงต่อวิธีการสอนทั้งสองแบบ นอกจากนี้แล้วการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานทำให้ครูเชื่อมั่นว่าทำให้กระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จและเป็น แรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของภาษา (Al Darwish, 2017; KM Eshreteh & Hisham Sijaj, 2017) และในทางตรงกันข้ามงานวิจัยจำนวนหนึ่งพบว่า ทัศนคติของครูและนักเรียนต่อหลักสูตรการบูรณาการวรรณกรรมเข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่างในทางลบ คือ ครูมองว่าการสอนวรรณกรรมเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลามากกว่าการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้ครูผู้สอนไม่ชอบสอนวิชานี้เนื่องจากไม่สามารถสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งสองอย่างภายในเวลาที่กำหนดได้ และสุดท้าย ทำให้ความรู้ที่นักเรียนได้รับนั้นเป็นความรู้ในระดับผิว ไม่ลึกซึ่งเท่าที่ควร (Goe, 2012; Richards, 1996)

สรุปได้ว่างานวิจัยข้างต้นนั้นส่วนใหญ่แล้วนิยมนศึกษาเรื่องของทัศนคติของผู้เรียนและครูผู้สอนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน การสอนแบบ Content based การเรียนรู้แบบ Blended Learning เป็นต้น แต่งานวิจัยที่ศึกษาทัศนคติทางภาษาศาสตร์ และการนำเอาองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีอยู่จำนวนไม่มากนัก เช่น Nguyen Ngoc Thuy (2013) ได้ศึกษาผลการใช้แผนผังทางความหมาย หรือ Semantic Mapping ในการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนชาวเวียดนาม ในโรงเรียน Tran Quoc Toan ระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการใช้แผนผังความหมายสามารถจดจำคำศัพท์ได้นานกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียน ส่วนผลการศึกษาทางด้านทัศนคตินั้น ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนคำศัพท์ด้วยวิธีนี้

จะเห็นได้ว่างานวิจัยทางด้านนี้ยังถือว่าน้อย ดังนั้นคณะนักวิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการภาษาศาสตร์เข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ณ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต็ลคูเมน อำเภอปง จังหวัดพะเยา ในด้านทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนดังกล่าว สำหรับในบทความวิจัยนี้ คณะนักวิจัยมุ่งนำเสนอผลการวิจัยทางด้านทัศนคติ ดังนั้น รายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนจะกล่าวไว้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อถัดไป

รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาศาสตร์กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้

คณะนักวิจัยเล็งเห็นประโยชน์ของภาษาศาสตร์ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง จึงมีแนวคิดในการบูรณาการภาษาศาสตร์เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษแบบต่อเนื่อง โดยเริ่มจากโครงสร้างในระดับที่เล็กที่สุดไปถึงระดับใหญ่ที่สุดของภาษาคือ ระดับเสียง ระดับคำ ระดับประโยค จนถึงระดับสัมพันธ์สาร เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในทุกระดับ อีกทั้งยังคาดหวังว่ารูปแบบการบูรณาการนี้จะช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดี มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน และสามารถส่งเสริมให้การจัดการเรียนสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น รูปแบบของแนวคิดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทางภาษาศาสตร์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว มีภาพรวมดังในแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการทางภาษาศาสตร์

จากแผนภาพข้างต้น รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการทางภาษาศาสตร์ของงานวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในทั้งหมด 4 ระดับ ได้แก่ ระดับเสียง ระดับคำ ระดับประโยค และระดับสัมพันธ์สาร ต่อไปจะกล่าวถึงรายละเอียดของการบูรณาการ และในส่วนระดับประโยคและสัมพันธ์สารนั้นมีความเชื่อมโยงกันจึงจัดไว้ในระดับเดียวกัน จึงสามารถสรุปออกมาเป็น 3 ระดับดังต่อไปนี้

1. การบูรณาการในระดับเสียง

ในระดับเสียง คณะนักวิจัยได้เลือกวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบ Jolly Phonics ซึ่งเป็นวิธีการสอนการอ่านออกเสียงและการประสมเสียงในระดับคำ โดยเรียงจากระดับความง่ายไปยากของเสียง (Elliott, 2015) มาใช้ในการเรียนการสอนออกเสียงคำ ซึ่งขั้นตอนการสอนโฟนิกส์แบ่งเป็น 6 ระยะ ได้แก่ (1) การสอนให้รู้จักเสียงแต่ละเสียง (2) การสอนว่าตัวอักษรต่าง ๆ มีเสียงอะไร (letter sound) และประสมเสียงตัวอักษรเป็นคำง่ายๆ เช่น sun (3) การสอนให้รู้จัก digraphs ซึ่งก็คือเสียงที่แทนด้วยตัวอักษรที่ประสมกัน 2 ตัวอักษร เช่น ai ใน rain a_e ใน cake (4) การสอน trigraphs ซึ่งก็คือเสียงที่แทนด้วยตัวอักษรที่ประสมกัน 3 ตัวอักษร เช่น igh ใน light (5) การสอนเสียงที่มีการสะกดคำได้หลากหลาย และ (6) การสอนคำที่ออกเสียงไม่เป็นไปตามกฎ (tricky words) เช่น the, I, me โฟนิกส์จะมีรูปแบบการสอนที่ใช้เพลง วิดีโอ บัตรคำ และทำประกอบเสียงแต่ละเสียง ซึ่งเหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นอนุบาล ชั้นปฐมวัย หรือชั้นประถมศึกษา (Weaver, 1994)

แม้ว่ากลวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบ Jolly Phonics นั้นเน้นการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้รับฟังเสียงและออกเสียงตามให้ถูกต้องจากการเลียนแบบและสังเกตจากสื่อการสอน แต่ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่คณะนักวิจัยพิจารณาแล้วว่ามีควมสำคัญที่ต้องเพิ่มเติมเข้าไปในการเรียนการสอน คือ การสอนวิธีการใช้วัยวะในการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงได้ผสมทฤษฎีการออกเสียงตามหลักสรีรศาสตร์ (Articulatory Phonetics) มาส่งเสริมในการใช้วัยวะในช่องปากสำหรับการออกเสียงภาษาอังกฤษแต่ละเสียงให้ถูกต้องโดยใช้วิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านการฝึกอบรมคุณครู จากนั้นให้คุณครูเป็นผู้นำไปถ่ายทอดให้กับนักเรียน สำหรับวิธีการสอนนั้น ยกตัวอย่างเช่น เสียงของตัวอักษร th /θ/ ในคำว่า thin ไม่มีในภาษาแม่ของผู้เรียนซึ่งเป็นชนเผ่าเมี่ยน และผู้เรียนอาจจะรับรู้เสียงนี้และออกเสียงเป็น t /t/ กลายเป็นคำว่า tin ซึ่งเป็นการออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากหน่วยเสียง /θ/ และ /t/ เป็นคนละหน่วยเสียงซึ่งสามารถเปลี่ยนความหมายของคำได้ และนำไปสู่ความเข้าใจผิดในการสื่อสารในที่สุด ในขั้นตอนนี้คุณครูจึงต้องอธิบายให้ผู้เรียนตระหนักว่า เขาจะต้องเรียนรู้

การออกเสียงใหม่ที่ไม่ได้มีในภาษาแม่ของเขา โดยครูสอนให้ผู้เรียนออกเสียงนี้โดยยื่นปลายลิ้นออกมาอยู่ระหว่างฟันบนและฟันล่าง ให้มีระยะห่างระหว่างฟันกับลิ้นเล็กน้อย และค่อย ๆ ปลดลมนอกออกมา พร้อมกับอธิบายว่าเสียงที่เขาเปล่งเสียงออกมาแล้วคิดนั้นเป็นเสียง /v/ ซึ่งปลายลิ้นจะไม่ได้ยื่นออกมาระหว่างฟันแต่จะไปแตะกับปุ่มเหงือกที่อยู่ด้านหลังฟันของเขา อีกทั้งลมที่ออกมานั้นเป็นการปลดลมนแบบเสียดแทรกออกมาระหว่างฟัน จึงทำให้เกิดเป็นเสียงดังกล่าว เมื่ออธิบายเช่นนี้ ผู้เรียนก็จะเข้าใจถึงความแตกต่างและตระหนักได้ว่าครั้งต่อไปเขาจะต้องวางลิ้นและปลดลมนอย่างไรเมื่อออกเสียงตัวอักษร th /θ/ (เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต, อภิญา ห่านตระกูล, นริศา ไพเจริญ, พิชญ์สินี เสถียรธราดล, & ดารินทร์ อินทับทิม, 2562)

คณะนักวิจัยได้นำรูปแบบวิธีการสอนดังกล่าวไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยนอกจากคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนของโฟนิกส์แล้ว ยังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมอีก 54 คำ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในข้อสอบ O-NET และแบบเรียนของกลุ่มตัวอย่าง² วิธีการสอนแบบผสมผสานดังกล่าวส่งผลให้งานวิจัยของอภิญา ห่านตระกูล และคณะ (2562) พบว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์และการผสมผสานความรู้ทางสัทศาสตร์ช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงของผู้เรียนให้ดีขึ้น และสิ่งที่สำคัญคือส่งผลให้ครูผู้สอนและผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วย

2. การบูรณาการในระดับคำ

เมื่อผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงและประสมเสียงได้แล้ว การพัฒนาในลำดับต่อมา คือการเรียนรู้คำศัพท์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ได้ สำหรับกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์นี้ เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต และคณะ (2562) สรุปจากทฤษฎีและงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 2 ขั้นตอนได้แก่ (1) ขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์ เช่น คำศัพท์ที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนควรเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนที่สุด เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือเรียน หรือเป็นคำศัพท์ที่ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และ (2) ขั้นตอนการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น การได้ประสบกับคำศัพท์ใหม่ผ่านการรับรู้ทางภาพหรือเสียง การเรียนรู้ความหมาย การสร้างความทรงจำเกี่ยวกับคำศัพท์ผ่านการเชื่อมโยง และการเรียนรู้คำศัพท์จากการนำไปใช้ จริ (Changhong, 2010; Englishfun, 2018; Klassen & Willoughby, 2003; Mackey,

² เหตุผลในการคัดเลือกคำศัพท์สืบเนื่องมาจากการบูรณาการระดับคำ อธิบายไว้ในหัวข้อ 2. การบูรณาการในระดับคำ

1967; Panjaluck, 2014; Richards, 1996; นันทพร ศชศิริพงษ์, 2541; ศิริ แสงธนู & คิต พงษ์ทัต, 2541; เหมียน ถิ หนี้อ อี, 2556)

สำหรับการบูรณาการในระดับคำนี้ คณะนักวิจัยได้นำแนวความคิดทางอรรถศาสตร์ในเรื่องวงคำศัพท์ (semantic field) มาใช้ตั้งแต่ขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์ไปจนกระทั่งเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้แนวความคิดเรื่องวงคำศัพท์เป็นการจัดหมวดหมู่คำศัพท์ต่างๆ ผ่านการเชื่อมโยงด้วยความสัมพันธ์ชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น ความสัมพันธ์แบบจากกลุ่ม-ลูกกลุ่ม ความสัมพันธ์แบบส่วนประกอบ-องค์รวม ความสัมพันธ์แบบคำพ้อง-คำแย้งความหมาย (Lyons, 1977; Saeed, 2009)

ในขั้นตอนของการคัดเลือกคำศัพท์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนนั้น คณะนักวิจัยได้กำหนดขอบเขตของคำศัพท์ไว้ว่าเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในข้อสอบ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และในแบบเรียนที่นักเรียนใช้ เนื่องจากมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการทดสอบภาษาอังกฤษ (O-NET) ในอนาคต จึงได้คัดเลือกมาจำนวน 54 คำ ซึ่งเป็นคำศัพท์ชุดเดียวกับที่ใช้ในการสอนออกเสียงนั่นเอง ลักษณะคำศัพท์ที่คัดเลือกมานั้นคำนึงจากความหมายที่ชัดเจนและจดจำง่าย นอกจากคำศัพท์ 54 คำแล้ว คณะนักวิจัยได้นำคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 44 คำที่ประกอบด้วยคำจากเสียงต้นพยางค์ 22 คำและคำจากเสียงท้ายพยางค์อีก 22 คำ มาเพิ่มเติมในการเรียนการสอนความหมายด้วย เพื่อศึกษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นในการทดสอบหลังเรียน ต่อมา เมื่อได้คำศัพท์แล้วจึงเข้าสู่ขั้นตอนเตรียมการสอน ซึ่งในขั้นตอนนี้คณะนักวิจัยได้นำแนวความคิดเรื่องวงคำศัพท์มาใช้ในการจัดหมวดหมู่ให้กับคำศัพท์ที่คัดเลือกมา เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์อย่างเป็นระบบผ่านการเชื่อมโยงความหมายระหว่างคำศัพท์ในแต่ละหมวดหมู่

สำหรับขั้นตอนการเรียนรู้คำศัพท์นั้น คณะนักวิจัยได้นำคำศัพท์ในแต่ละหมวดหมู่ที่ได้จัดทำไว้มาถ่ายทอดให้คุณครูเพื่อให้คุณครูสอนคำศัพท์แก่นักเรียนที่ละหมวดหมู่ด้วยการออกเสียงให้ฟังและให้นักเรียนฝึกออกเสียง พร้อมทั้งแสดงความหมายของคำศัพท์แต่ละคำผ่านบัตรคำซึ่งประกอบด้วยภาพและตัวสะกด นอกจากนี้คณะนักวิจัยยังถ่ายทอดแนวทางการจัดหมวดหมู่คำศัพท์ให้กับคุณครูเพื่อให้คุณครูถ่ายทอดวิธีการจัดกลุ่มวงคำศัพท์ผ่านการเชื่อมโยงแบบ mind mapping ให้กับนักเรียนเพื่อสร้างความทรงจำเกี่ยวกับคำศัพท์ในแต่ละหมวดหมู่ผ่านความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ และผลจากการดำเนินการสอนคำศัพท์ด้วยการนำองค์ความรู้เรื่องวงคำศัพท์มาบูรณาการต่อจากการสอนในระดับการออกเสียง ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการใน

การเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีขึ้น หมายความว่าและจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น อีกทั้งสามารถจัดกลุ่มทางความหมายของคำศัพท์ได้ และที่สำคัญคือส่งผลให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

3. การบูรณาการในระดับประโยคและสัมพันธ์สาร

หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้การออกเสียงคำที่ถูกต้องและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์แล้ว การพัฒนาในระดับต่อมาเป็นการฝึกเขียนประโยคและสัมพันธ์สาร ซึ่งในงานวิจัยนี้ คณะนักวิจัยได้นำมาบูรณาการออกมาเป็นการเขียนเรื่องเล่าจากประสบการณ์ในห้องเรียนของนักเรียน

ในการแต่งประโยค คณะนักวิจัยกำหนดให้นักเรียนนำคำศัพท์ 54 คำที่ได้เรียนไปแล้ว ในการฝึกออกเสียงและการสร้างวงคำศัพท์มาแต่งเป็นประโยคบอกเล่าและประโยคคำถามตามโครงสร้างประโยค 8 ประเภทที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เช่น โครงสร้างประโยค This + is + N. โครงสร้างประโยค There + is/ are + N. และโครงสร้างประโยค It is + Adj. โดยในการฝึกเรียงประโยคนั้น นักเรียนได้ฝึกหัดและทำกิจกรรมเรื่องชนิดของคำ และฝึกการแทนที่คำชนิดเดียวกันลงไปโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้ เช่น โครงสร้างประโยค It is _____. ใช้ฝึกเรื่องคำคุณศัพท์ โครงสร้างประโยคเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านการเรียงลำดับคำและความสัมพันธ์ด้านการรวมคำเพื่อกลายเป็นหน่วยทางภาษาที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งในงานวิจัยนี้คือประโยค ในขั้นตอนการแต่งประโยค นอกจากนักเรียนได้ฝึกการแต่งประโยคแล้ว ยังได้บททวนความรู้เรื่องการออกเสียงคำและความหมายของคำศัพท์อีกด้วย

หลังจากที่นักเรียนฝึกแต่งประโยคแล้วจึงเป็นขั้นตอนของการแต่งเรื่องเล่า ในขั้นตอนนี้ คุณครูได้ผ่านการฝึกอบรมเรื่องการเชื่อมโยงประโยคให้อยู่ในรูปแบบของสัมพันธ์สารเรื่องเล่า ตลอดทั้งองค์ประกอบและหลักการแต่งเรื่องเล่าจากคณะนักวิจัยมาแล้ว คณะนักวิจัยจึงให้ครูนำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดและจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน จากนั้นจึงให้นักเรียนแต่งประโยคและร้อยเรียงประโยคให้เป็นเรื่องเล่า โดยเรื่องเล่าที่คณะนักวิจัยกำหนดให้นักเรียนแต่งขึ้นเป็นเรื่องเล่าภายใต้หัวข้อ “Our Village and School” และมีข้อกำหนดว่านักเรียนต้องนำคำศัพท์ที่ได้จากการฝึกออกเสียงและการเรียนรู้เรื่องวงคำศัพท์ทุกคำมาใช้ในการแต่งเรื่องเล่า โดยขั้นตอนการแต่งเรื่องเล่านี้คุณครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันระดมสมองคิดและเขียนบรรยายถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านและโรงเรียนของตนเอง ซึ่งกิจกรรมที่แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดขึ้น ได้แก่ 1) Mien New Year 2) Sports Day และ 3) Loy Krathong Festival หลังจากทีแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเล่าเรื่องกิจกรรมของกลุ่มตนเองจนเสร็จสิ้น นักเรียนทุกคน

ช่วยกันแต่งบทนำ และบทสรุปของเรื่องเล่า แล้วนำไปเชื่อมโยงกับกิจกรรม 3 กิจกรรมจนกลายเป็นเรื่องเล่า ในระหว่างการแต่งเรื่องเล่านี้ ครูผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้ให้คำแนะนำ เรื่องรูปประโยคและไวยากรณ์ คอยช่วยตรวจสอบความถูกต้องรวมทั้งความเชื่อมโยงกันของเรื่องเล่าที่แต่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การแต่งประโยคและสัมพันธ์สารเรื่องเล่าเป็นการนำความรู้ทางวากยสัมพันธ์ในเรื่องการเรียงลำดับคำในประโยค และความรู้ด้านสัมพันธ์สารเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความ มาบูรณาการร่วมกันเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำประโยคมาร้อยเรียงให้เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ในชุมชนและโรงเรียนได้ นอกจากนี้ยังมีการผสมผสานกับความรู้เรื่องการออกเสียงคำและความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว การบูรณาการดังกล่าวมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน เนื่องจากเรื่องเล่าจากประสบการณ์ของผู้เรียนเองจะช่วยสร้างเสริมการรู้จักคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์การออกเสียงของผู้เรียนได้ และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของผู้เรียนอีกทางหนึ่งด้วย (Lucarevschi, 2016)

จากรูปแบบการบูรณาการภาษาศาสตร์เข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทั้งสามระดับที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่า รูปแบบการบูรณาการดำเนินไปได้ง่าย ไม่ซับซ้อน เพียงแต่ต้องมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนในทั้งสามระดับให้มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวเชื่อมโยงทั้งสามระดับเข้าด้วยกันในงานวิจัยนี้ คือ ชุดคำศัพท์ 54 คำนั้นเอง ผลการดำเนินการตามรูปแบบดังกล่าวนี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และท้ายที่สุดส่งผลให้ครูผู้สอนและผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังจะกล่าวถึงในหัวข้อผลการวิจัย

ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

ผู้เข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 13 คน แบ่งเป็นครูผู้สอน 1 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คน จากโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต็ดูเมน อำเภอปางงัณฑ์ดตะเภา ซึ่งนักเรียนเป็นชนเผ่าเมี่ยน มีภาษาเมี่ยนเป็นภาษาแม่ และใช้ภาษาไทยในโรงเรียน โรงเรียนนี้ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน สัญญาณโทรศัพท์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร โทรศัพท์มือถือเพียงพอสำหรับเปิดให้เด็กเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับโลกนอกห้องเรียน สื่อการเรียนการสอนจึงมีเพียงหนังสือเรียนเป็นส่วนใหญ่

ครูผู้เข้าร่วมงานวิจัยนี้ เป็นเพศหญิง จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.31 ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1 ปี ณ โรงเรียนบ้านร่องसान อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา หลังจบการศึกษา ได้ทำงานเป็นครูอัตราจ้าง ณ โรงเรียนบ้านก้อหลวง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา เป็นระยะเวลา 6 เดือน ก่อนจะย้ายมาเป็นครูอัตราจ้าง ณ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต๋ดูเมิน อำเภอปง จังหวัดพะเยา

สำหรับบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าไปศึกษาวิจัย จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียน พบว่า ในด้านของครูผู้สอนนั้น เดิมทีครูเน้นการสอนแบบ Passive learning โดยเน้นสอนเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีกิจกรรมกระตุ้นผู้เรียน ไม่ได้เน้นการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นการสอนแบบดั้งเดิม คือ เน้นการท่องศัพท์ แต่ไม่ได้เน้นการอ่าน เสียงต้น เสียงท้าย ไม่ได้เน้นการ stress แต่จะเน้นการเรียนแบบท่องจำตัวอักษร A-Z นอกจากนี้ครูยังขาดความเข้าใจเรื่องเสียง ทำให้บางครั้งไม่สามารถอ่านคำศัพท์บางคำได้ ส่งผลไปจนถึงการเขียน เมื่อไม่เข้าใจเสียงที่ถูกต้องจึงทำให้เขียนผิดไปด้วย

ส่วนในด้านของผู้เรียนนั้น สรุปภาพรวมได้ว่า ที่ผ่านมามีนักเรียนได้รับการเรียนการสอนที่เน้นการท่อง A-Z แต่ไม่เคยได้รับการเน้นเรื่องการออกเสียงที่ถูกต้อง อีกทั้งยังคงไม่สามารถจดจำตัวอักษร A-Z และเขียนคำศัพท์เองได้ และการที่ครูสอนแบบบรรยายมากเกินไป เน้นเนื้อหามากเกินไป ทำให้รู้สึกเบื่อ และกิจกรรมในห้องเรียนที่ได้ทำคือการจดตามสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน ไม่ค่อยมีสื่อที่น่าสนใจที่ใช้เรียน เรียนในหนังสือเพียงอย่างเดียว ไม่ได้เล่นเกมหรือทำกิจกรรมที่ชอบ และเนื่องจากไม่ค่อยได้พูดหน้าชั้นเรียนจึงทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกและรู้สึกอายเมื่อพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักเรียนยังอ่านไม่เป็น และเขียนไม่ได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ซึ่งได้ออกแบบคำถามให้สอดคล้องกับรูปแบบการบูรณาการการเรียนการสอนที่ได้ดำเนินการไป เพื่อศึกษาว่า รูปแบบการบูรณาการดังกล่าวส่งผลต่อทัศนคติของครูผู้สอนและผู้เรียนอย่างไร โดยแบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ และ อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ด้านที่ 1 คือ การจัดการเรียนการสอน และด้านที่ 2 คือ ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวม 16 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการจำนวน 16 ข้อ และนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การวิเคราะห์ผลระดับทัศนคติใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.50-4.49	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 -1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

ผลการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 13 คน แบ่งเป็นครู 1 คน เพศหญิง และนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยการบูรณาการตามองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์จำนวน 12 คน เป็นเพศชายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และเพศหญิงจำนวน 4 คน ร้อยละ 33.3 ผลปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ทศนคติของครูผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบ บูรณาการ

ข้อคำถาม	ครูผู้สอน (N = 1)			ผู้เรียน (N = 12)		
	คะแนน	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	คะแนน (\bar{x})	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
ด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{x} = 4.70$	0.48	มากที่สุด	$\bar{x} = 4.51$	0.22	มากที่สุด
1. การสอนแบบบูรณาการมีความเหมาะสมต่อระดับของผู้เรียน	5	-	มากที่สุด	4.75	0.45	มากที่สุด
2. การออกเสียงด้วยวิธีโฟนิกส์มีความเหมาะสมต่อระดับของผู้เรียน	5	-	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
3. การสอนความหมายด้วยวิธีการจัดกลุ่มตามวงคำศัพท์ที่มีความเหมาะสมต่อระดับของผู้เรียน	4	-	มาก	4.67	0.49	มากที่สุด
4. การสอนแต่งประโยคด้วยวิธีการสอนโครงสร้างประโยคพื้นฐานและคำเชื่อมต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	5	-	มากที่สุด	4.33	0.65	มาก
5. การนำคำศัพท์ชุดเดิมมาใช้ในการสอนออกเสียง การสอนความหมาย และการสอนแต่งประโยคทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ไวขึ้น	5	-	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก
6. วิธีโฟนิกส์ช่วยพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียน	5	-	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
7. วิธีการจัดกลุ่มตามวงคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายได้ง่ายขึ้น	5	-	มากที่สุด	4.58	0.51	มากที่สุด
8. การสอนโครงสร้างประโยคและคำเชื่อมช่วยพัฒนาทักษะการแต่งประโยคของผู้เรียน	4	-	มาก	4.17	0.83	มาก

ข้อคำถาม	ครูผู้สอน (N = 1)			ผู้เรียน (N = 12)		
	คะแนน	S.D.	ระดับทัศนคติ	คะแนน (\bar{x})	S.D.	ระดับทัศนคติ
9. การนำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแต่งเรื่องเล่าช่วยพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนให้ดีขึ้นและคงทนมากขึ้น	4	-	มาก	4.17	0.58	มาก
10. ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนแบบบูรณาการนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสอน/เรียนในอนาคตของข้าพเจ้า	5	-	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
ด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	$\bar{x} = 5$	0	มากที่สุด	$\bar{x} = 4.40$	0.20	มาก
1. ข้าพเจ้ามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	5	-	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก
2. ข้าพเจ้าชอบการออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้สอน/เรียนวิธีการออกเสียงแบบโฟนิกส์	5	-	มากที่สุด	4.42	0.51	มาก
3. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้นหลังจากได้สอน/เรียนการจัดวงคำศัพท์	5	-	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้าชอบแต่งประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้สอน/เรียนโครงสร้างประโยคและคำเชื่อมพื้นฐาน	5	-	มากที่สุด	4.08	0.79	มาก
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการสอน/เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	5	-	มากที่สุด	4.50	0.52	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าอยากสอน/เรียนภาษาอังกฤษลักษณะนี้มากกว่าการสอนแบบวิธีดั้งเดิม	5	-	มากที่สุด	4.33	0.49	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการตอบแบบสอบถาม พบว่า ในทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ครู $\bar{x} = 4.70$ และ นักเรียน $\bar{x} = 4.51$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูมีทัศนคติในระดับมากที่สุด ในข้อที่ 1,2,4,5,6,7 และ 10 ยกตัวอย่างเช่น การสอนแบบบูรณาการมีความเหมาะสมต่อผู้เรียน การนำคำศัพท์ชุดเดิมมาใช้ในการสอนออกเสียง ความหมาย และแต่งประโยคทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ไวขึ้น หรือความรู้ที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการสอนในอนาคต ส่วนข้อ 3,8 และ 9 พบทัศนคติอยู่ในระดับมาก คือ การสอนความหมายด้วยวิธีการจัดกลุ่มตามวงคำศัพท์มีความเหมาะสมต่อระดับของผู้เรียน การสอนโครงสร้างประโยคและคำเชื่อมช่วยพัฒนาทักษะการแต่งประโยคของผู้เรียน และการนำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปแต่งเรื่องเล่าช่วยพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนให้ดีขึ้นและคงทนมากขึ้น ต่อมาในส่วนของผู้เรียน เมื่อพิจารณารายข้อ ผู้เรียนมีทัศนคติในระดับมากที่สุด ในข้อที่ 1,2,3,6,7 และ 10 ข้อที่ต่างจากครูผู้สอน คือ การสอนความหมายด้วยวิธีการจัดกลุ่มตามวงคำศัพท์มีความเหมาะสมต่อระดับของผู้เรียน ส่วนทัศนคติในระดับมากปรากฏในข้อที่ 4,5,8 และ 9 ข้อที่ต่างจากครูผู้สอน เช่น การสอนแต่งประโยคด้วยวิธีการสอนโครงสร้างประโยคพื้นฐานและคำเชื่อมต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน หรือ การนำคำศัพท์ชุดเดิมมาใช้ในการสอนออกเสียง การสอนความหมาย และการสอนแต่งประโยคทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ไวขึ้น

ต่อมาในด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ทัศนคติโดยรวมของครูอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5$) นั้นหมายความว่า ครูมีทัศนคติในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ข้อ แต่ในส่วนของผู้เรียนนั้นมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับทัศนคติมากที่สุด คือข้อที่ 3 และ 5 คือ ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้นหลังจากได้เรียนการจัดวงคำศัพท์ และข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ส่วนอีก 4 ข้อมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของครูผู้สอนและนักเรียนเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนผลด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในเชิงบวก

ครูผู้สอนได้แสดงความเห็นว่า ผู้สอนมีความรู้และความเข้าใจต่อแนวทางการสอนแบบใหม่เพิ่มขึ้น และมองว่าเป็นแนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใน

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และพัฒนาการเรียนรู้ทั้งด้านการอ่านออกเสียง การจดจำ คำศัพท์ การแต่งประโยค และการเชื่อมความ

ส่วนผู้เรียน มีความเห็นโดยสรุปว่า รู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ชอบเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถ ออกเสียงคำในภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น จดจำความหมายของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และสามารถแต่งประโยคภาษาอังกฤษจนเขียนย่อหน้าได้

อภิปรายและสรุปผล

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการบูรณาการแนวคิดทางภาษาศาสตร์เข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนและนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการในระดับมากที่สุด และครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ในด้านข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ ครูผู้สอนมองว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและพัฒนาการเรียนรู้ ส่วนผู้เรียนมองว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้รู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และช่วยให้มีพัฒนาการดีขึ้นทั้งด้านการออกเสียง การรู้จักคำศัพท์ การแต่งประโยค และการเขียนระดับเรื่องเล่า

จากผลการวิจัย สะท้อนให้เห็นว่า การนำภาษาศาสตร์เข้ามาบูรณาการนั้น ส่งผลให้ครูผู้สอนและผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากระดับคะแนนที่อยู่ในระดับมากถึงระดับมากที่สุด โดยเฉพาะครูผู้สอนที่มีทัศนคติส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งการที่ผู้สอนมีทัศนคติที่ดีย่อมส่งผลให้การสอนเป็นไปด้วยความสุข เพราะครูเชื่อว่ารูปแบบการสอนนี้เป็นวิธีการที่ดี เหมาะสม และจะช่วยพัฒนาผู้เรียนของตนได้ ความเชื่อมั่นนี้เป็นแรงขับเคลื่อนให้ครูตั้งใจในการถ่ายทอด ตั้งใจในการฝึกฝนผู้เรียน และสนุกกับการสร้างกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง เมื่อครูมีทัศนคติที่ดีแล้ว พลังบวกนั้นจึงส่งผลต่อมายังผู้เรียน จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีทัศนคติโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไปถึงมากที่สุด นั่นหมายความว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วยวิธีการบูรณาการนี้เช่นกัน ทั้งเห็นว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับตนเอง และมองว่าเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถของตนเองได้ ทั้งการออกเสียง การรู้จักคำศัพท์ และการแต่งประโยค จากการที่เล็งเห็นถึงความเหมาะสมและประโยชน์ จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียน สนุกกับการออกเสียง การจัดกลุ่มตามวงคำศัพท์ และการแต่งประโยค และส่งผลให้เกิดความชอบในวิชา

ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งนี้ ทศนคติเชิงบวกดังกล่าวส่งผลให้บรรยากาศในการเรียน มีความสุข ผู้เรียนไม่เกิดความเครียดหรือความกดดัน เนื่องจากพัฒนาการในการเรียนรู้ไม่เกิดการสกัดกั้น หรือปราศจากสิ่งทีเรียกว่า mental block ดังที่ถูกล่ามถึงในผลการวิจัยว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงมีความตั้งใจในการเรียนและให้ความร่วมมือในชั้นเรียนเป็นอย่างดี ส่งผลให้การเรียนรู้อำนาจขึ้นไปอย่างรวดเร็วและไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Hashemi, 2011; Horwitz, Horwitz, & Cope, 1986)

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thuy (2013) ที่ได้นำแผนผังทางความหมาย หรือ Semantic Mapping ซึ่งเป็นองค์ความรู้เดียวกันกับเรื่องวงคำศัพท์ หรือ Semantic Field ในงานวิจัยครั้งนี้ มาใช้ในการสอนการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศเวียดนาม ซึ่งอยู่ในระดับช่วงอายุใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งปรากฏผลในทิศทางเดียวกันว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนคำศัพท์ด้วยวิธีนี้ อีกทั้งมองว่าเป็นวิธีที่ช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้มากขึ้นและยาวนานขึ้น

สิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ดังที่ได้กล่าวในหัวข้อผู้เข้าร่วมการวิจัยแล้วว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นชนเผ่าเมี่ยน ภาษาแม่ของนักเรียนจึงต่างจากนักเรียนไทยคนอื่น ๆ เนื่องจากเป็นภาษาเมี่ยน แต่ในการเรียนการสอนในโรงเรียน ครูและนักเรียนจะใช้ภาษาไทยกลางในการเรียนการสอน ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มนี้จึงไม่เพียงแต่ต้องก้าวข้ามอิทธิพลที่อาจได้รับมาจากภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังต้องก้าวข้ามอิทธิพลที่อาจได้รับมาจากภาษาเมี่ยนด้วยในขณะเดียวกัน การที่รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการนี้ ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ จึงอาจจะท่อนได้ว่า ไม่ว่าผู้เรียนจะมีภาษาแม่เป็นภาษาใด ต่างก็สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการบูรณาการภาษาศาสตร์ได้

โดยสรุปแล้ว รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาษาศาสตร์เข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นแนวทางการเรียนการสอนทางเลือกหนึ่งที่ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ครูผู้สอนมีความสุข สนุกกับการสอนมากขึ้น อีกทั้งมองเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้วย ส่วนผู้เรียนก็เกิดความสนุกสนาน ชื่นชอบ ภาษาอังกฤษ สนใจในการเรียน มีความตั้งใจในการฝึกฝน และมีความพยายามที่จะเรียนรู้ ส่วนข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปนั้น ผู้วิจัยควรเพิ่มขนาดของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผลการศึกษามีน้ำหนักมากขึ้น อีกทั้งควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ

ทัศนคติของนักเรียนในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น ระดับชั้นอนุบาล ระดับชั้นมัธยมศึกษา หรือโรงเรียนในพื้นที่ราบที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสัญชาติไทย

กิตติกรรมประกาศ

คณะนักวิจัยขอขอบคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ผณินทรา ชีรานนท์ ที่ปรึกษาที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ และขอขอบพระคุณคุณครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต๋อูเมน อำเภอปง จังหวัดพะเยา ที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยและการพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- นันทพร ศษศิริพงษ์. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ. (การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เพ็ญนภา คล้ายสิงห์โต, อภิญญา ห่านตระกูล, นริศา โพเจริญ, พิชญ์สินี เสถียรธรรมาล, & ดารินทร์ อินทับทิม. (2562). การพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการทางภาษาศาสตร์. **มุขิตาปริทรรศน์**. ชุดแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนในยุค THAILAND 4.0 สู่วิถีชีวิตที่จับต้องได้ เนื่องในโอกาสการเกษียณอายุราชการของรองศาสตราจารย์ พูนพงษ์ งามเกษม (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา: คณะศิลปศาสตร์.
- ศิริ แสงธนู, & คิต พงษ์ทัต. (2541). **คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เหงียน ถิ หงู๋ อี. (2556). การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อำนาจคำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษาระดับปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

อภิญญา ห่านตระกูล และคณะ. (2562). รายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยรอบ 6 เดือน
โครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผ่าน
การบูรณาการวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เข้ากับการพัฒนาวงศัพท์และ
วากยสัมพันธ์เพื่อสร้างสัมพันธ์สารเรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ท้องถิ่น.
รายงานการวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและมหาวิทยาลัยพะเยา.

Akhlar, A., Mydin, A.-A., & Kasuma, S. A. A. (2017). Students' perceptions and attitudes towards the use of Instagram in English language writing. *Journal of Education*, 47, 72.

Al Darwish, S. (2017). Teachers' attitude toward a foreign language: Factors affecting the target language teaching process. *International Journal of English Language Teaching*, 5(1), 1.

Ardeshir, D., & Shirkhani, S. (2015). Students' Attitudes towards the Use of Poetry in Second Language Classrooms. *Journal on English Language Teaching*, 5(2), 28-33.

Behroozian, R., & Sadeoghli, H. (2017). A Study of Students' Attitudes toward Using Technology in Second Language Learning. *Journal of Applied Linguistics Language Research*, 4(8), 201-216.

Blasco, D. (2016). Student's attitudes toward integrating mobile technology into translation activities. *International Journal on Integrating Technology in Education*, 5(1), 1-11.

Changhong, G. (2010). The Application of the Semantic Field Theory in College English Vocabulary Instruction. *Chinese Journal of Applied Linguistics*, 33(4).

Disayapong, I. (2015). *Thai Primary English Teachers' Attitudes toward Content-based Instruction*. (Degree of Master of Arts in Teaching English as a Foreign Language), Thammasat University,

Elliott, K. (2015). *Phonics for young language learners*. Retrieved from <http://www.cambridge.org/elt/blog/2015/05/phonics-young-language-learners/>.

Englishfun. (2018). **Teaching Vocabulary**. Retrieved from

<http://sites.goolge.com/site/rianlanguages/kar-sxn-kha-saphth>.

Goe, A. D. (2012). **A study of students and teachers' attitudes towards the integrated syllabus of English in Secondary schools in Mombasa District**. (Master's Thesis of Education), Kenyatta University, Kenya.

Hashemi, M. (2011). Language stress and anxiety among the English language learners. **Procedia–Social Behavioral Sciences**, 30, 1811–1816.

Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J. (1986). Foreign language classroom anxiety. **The Modern language journal**, 70(2), 125–132.

Klassen, K. J., & Willoughby, K. A. (2003). In-class simulation games: Assessing student learning. **Journal of Information Technology Education: Research**, 2, 1–13.

KM Eshreteh, M., & Hisham Siqj, A. (2017). Attitudes of english-major students and teachers towards using blended learning in the english department at Hebron University.

International Journal of Research in English Education, 2(4), 51–65.

Lucarevschi, C. R. (2016). The role of storytelling on language learning: A literature review. **Working Papers of the Linguistics Circle**, 26(1), 24–44.

Lyons, J. (1977). **Semantics Vol.1**. London: Cambridge University Press.

Mackey, W. F. (1967). **Language Teaching Analysis**. London: Green Co., Ltd. Marion.

Panjaluck, T. (2014). **A Study of English Vocabulary Achievement and Retention of Prathomsuksa Five Students at the Elementary Demonstration, School of Bansomdejchaopraya Rajabhat University by Using Reading Plus Vocabulary**.

Enhancement Activities. **Journal of Multidisciplinary in Social Sciences**, 10(2), 55–72.

Richards, L. (1996). **Teacher learning in language teaching**. New York: McGraw – Hill.

Saeed, J. I. (2009). **Semantics**. UK: Wiley–Blackwell.

Sulaiman, O. I. (2017). **The Attitudes of English Teachers toward Educational Technology in Teaching English and their Relation to the Degree of its Utilization in Primary Schools in the Governorate of Baghdad.** (Master's Thesis in Curricula and Teaching Methods), Educational Sciences Middle East University, Amman – Jordan. .

Thuy, N. N. (2013). **The effects of semantic mapping on vocabulary memorizing.** Paper presented at the Retrived August.

Vasbieva, D., & Saienko, N. (2018). Exploring students' perception and efficiency of technology-mediated ESP teaching. *XLinguae*, 11, 127-137.
doi:10.18355/XL.2018.11.01XL.11

Weaver. (1994). **Reading Process and Practice: From socio-psycholinguistic to whole language.** Portsmouth: Heinemann.

Yurdagül, C., & Oz, S. (2018). Attitude towards Mobile Learning in English Language Education. *Education Sciences*, 8, 142. doi:10.3390/educsci8030142